

РЕШЕНИЕ

№ 2902

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 01.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9397** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация](#) (ЗДОИ) във вр. с [чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е по жалба на Сдружение „Справедливост за България“, с адрес: [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу писмо, изх. № ЗДОИ-49-31-31/18.09.2023 г. на главен секретар на Народното събрание на Република България /оправомощен, съгласно чл. 7, т. 19 от Правилника за работата на НС, утвърден от председателя на НС/, в което е обективиран изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация, вх. № ЗДОИ-49-31-31/07.09.2023 г. /л. 2 от д./.

Жалбоподателят сочи, че постановеният отказ е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон и в противоречие с адм. производствените правила като немотивиран. Излагат се съображения, че информацията е обществена и липсват основания за отказ. Иска се от съда да се отмени отказа и да върне адм. преписка за ново произнасяне при даване на задължителни указания, относно приложението на закона. В с.з. жалбоподателят не се представлява. Прави искане за присъждане на разноски по делото.

Ответникът – главен секретар на НС, редовно призван, се представлява в с.з. от юриск. С. претендира разноски за юриск. възнаграждение, прилага и подробно

писмено становище.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, от лице, адресат на адм. акт, с правен интерес от оспорването му.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства, извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Разгледана по същество, жалбата срещу изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е неоснователна по следните съображения:

Производството по издаване на оспорения акт започва по заявление на жалбоподателя /л. 6 от д./, като се иска предоставяне на информация, дали е поискан депутатския имунитет от органите на прокуратурата на двама депутати – Б. М. Б. и К. П. П., дали е дадено съгласие от същите, да се предоставят съответни документи и какви са изходящите номера на документите, с които са изпратени в прокуратурата.

Адм. орган, в оспорената заповед излага мотиви както следва:

Съгласно разпоредбата на Посочените в заявлението документи са постъпили в деловодството на Народното събрание и са изпратени своевременно на Главния прокурор на Република България. Същите са приобщени към материалите по съответното досъдебно производство. С разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ е изключено приложението на този закон за информация, за която в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване. Редът за предоставяне на информация събрана в хода на наказателно производство и достъпът до документи и материали, които са част от същото, независимо от етапа, в който то се намира, е регламентиран в Наказателно-процесуалния кодекс (НПК).

Съгласно чл. 198 НПК за документи, приобщени към досъдебно производство и висящо досъдебно производство, информация се търси и получава само с разрешение на прокурора, а не от задължения по ЗДОИ субект - в случая Народното събрание на Република България.

От правна страна:

Издател на процесното писмо е главен секретар на НС, оправомощен, съгласно чл. 7, т. 19 от Правилника за работата на НС, утвърден от председателя на НС да взема решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на обществена информация, респ. същият е материално компетентен адм. орган.

Процесният отказ да се предостави исканата информация, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 4 от АПК и подлежи на оспорване по административен ред. Същият е издаден от компетентен адм. орган, с оглед предоставените му правомощия и в съответствие с предвидената в закона писмена форма, но разгледан по същество е законосъобразен, постановен в съответствие с

материалния закон и адм. – производствените правила.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./.

Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, главният секретар на Министерство на културата е държавен орган и следователно – задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В конкретния случай, исканата информация по заявлението, според настоящият състав на съда принципно може да се приеме за обществена. Изложените мотиви за отказ в процесното решение са основателни и достатъчни, за да обосноват процесния отказ.

Съгласно нормата на чл. 4, ал. 1, ЗДОИ: л. 4. (1) Всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

В настоящия случай се иска предоставяне на информация, която се намира в документи, приобщени по реда на НПК по досъдебни производства, както се сочи в процесното писмо.

Съгласно разпоредбата на чл. 198. (1) (Доп. - ДВ, бр. 48 от 2023 г.) от НПК: „Материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. Прокурорът не може да разреши разгласяване на информация, събрана чрез използване на специални разузнавателни средства, извън нейното предназначение за опазване на националната сигурност или за целите на наказателното производство.“

В случая правилно от адм. орган е прието, че е налице различен ред за предоставяне на информацията по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ като е постановен съответен отказ.

Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При наличие на направено искане от ответника, при изхода на спора, съдът дължи произнасяне относно присъждане на разноски по делото като такива следва да му се присъдят в размер на 100 лева за юриск. възнаграждение.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал.2](#) от АПК, АССГ, 33 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Сдружение „Справедливост за България“, с адрес: [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу писмо, изх. № ЗДОИ-49-31-31/18.09.2023 г. на главен секретар на Народното събрание на Република България /оправомощен, съгласно чл. 7, т. 19 от Правилника за работата на НС, утвърден от председателя на НС/, в което е обективиран изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация, вх. № ЗДОИ-49-31-31/07.09.2023 г.;

ОСЪЖДА Сдружение „Справедливост за България“, с адрес: [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Народното събрание на Република България разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: